

ከመጻሕፍት አምባ

የመጽሐፉ ርዕስ የወገን ጦር ትዝታዬ
 ደራሲ ማሞ ለማ (ሻለቃ)
 አሳታሚ ሻማ ቡክስ፤ 2001 ዓ.ም.
 አታሚ የተባበሩት አታሚዎች አ.አ. ኢትዮጵያ
 የገጽ ብዛት 497
 ዋጋው ያልተመለከተ
 ሂሳብ ንባብ በአበራ ለማ

እንደመነሻ

ከቅርብ ጊዜ ወዲህ፤ ባገር ቤትም ሆነ በውጭ እየታተሙ የሚወጡ አንዳንድ መጻሕፍት ያንባቢያንን ቀልብ እየሳቡ ነው። ደህና የመወያያ ርዕሶችም እየሆኑ ነው። እነዚህ የሕትመት ብርሃንን የታደጉ የቅርብ ጊዜ መጻህፍት ኢልሶለድና ልሶለዶች (Non fiction & fiction) ሲሆኑ፤ ዓይነተኝነታቸው በአራት ተከፍሎ ሊታይ ይችላል። ይህም ለዚህ ጽሁፍ አቅራቢ ሂሳብ ንባብ አቀራረብ ይመች ዘንድ የተመረጠና ሌሎች ሌሎች የሕትመት ሥራ ውጤቶችን (የትምህርት መርጃ መጻህፍትን፤ መያ ቀመስ መጻህፍትን፤ ቃለ ተውኔቶችን ወዘተ...) ለጊዜው ያላካተተ መሆኑን ልብ ይሏል።

1. የሕይወት ታሪክ ማስታወሻ (Memoir)
2. ኔቦንተኔና በንተሱ (እንደ ሲ.መ.* አስያየም) Autobiography & biography
3. የታሪክ መጻሕፍት (History)
4. የልሶለድና የግጥም ሥራዎች (Fiction and poetry) ናቸው።

ከቁጥር አንድ አስከ ሦስት የተመለከቱት በኢልሶለድና አራተኛው በፈጠራ ሥነ ጽሁፍ ሥራዎች ጎራ ውስጥ የሚካተቱ ናቸው። ከቅርብ ዓመታት ወዲህ ታትመው ከወጡትና እጅ ከገቡት መካከል፤ ላሠራር ይመችኝ ዘንድ ጥቂቱን ብቻ በየፈርጃቸው እዚህ ላይ ማመልከትን መርጫለሁ።

የሕይወት ታሪክ ማስታወቻዎች ከሚባሉት ውስጥ ...

- ሀ. “አሞራው” ግደይ ባህሪሹም
- ለ. “የዘመን ታሪክ ትዝታዬ... ካየሁትና ከሰማሁት 1896 - 1922” ... በብላታ መርሴዬ ሃዘን ወልደ ቂርቆስ
- ሐ. “ካየሁት ከማስታወሰው”..... በልዑል ራስ እምሩ ኃይለ ሥላሴ

* ስይፋ መታፈሪያ ፍሬው

- መ. “አይ ምጽዋ”..... በታደሰ ቴሌ ባልሻኖ
- ሠ. “መስዋእትነትና ጽናት”..... በሜ/ጄኔራል ሁሴን አህመድ
- ረ. “ነበር” (ክፍል አንድና ሁለት) ዘነበ ፈለቀ
- ሰ. “የጋዜጠኛው ማስታወሻ”..... በተስፋዬ ገብረ አብ
- ሸ. “የወገን ጦር ትዝታዬ” በሻለቃ ማሞ ለማ
- ቀ. “የፒያሳ ልጅ” በፍቅሩ ኪዳኔ... የሚጠቀሱ ይገኙበታል።

በዚሁ የኢልሶለድ ሥነ ጽሁፍ ጎራ ውስጥ የሚመደብ “የገጠመኝ ጽሁፍ” የሚባለው ክፍል አንድ ሥራም እጄ ገብቶ ተመልክቼዋለሁ። መሃል ሸገር ላይ በታዳጊ ሕጻናቶቻችንና ወጣቶቻችን የሕይወት ኪሳራ ላይ ምን እየተቆመረ እንዳለ ለማየት፤ ወኔውና ትእግስቱ ያለው ሰው፤ የጸሃፊ ደረጃ አያሌውን “መኃልየ መኃልየ ዘ ቺቺኒያ”ን ማንበብ ይችላል። ላቅመ ሄዋን ያልደረሰችው የሚጠጠን የመኖር ፍዳና አሳዛኝ ሕልፈት፤ ባንጻሩም ደግሞ ያንዳንድ የዘመኑን ባለሥልጣናት ቅጥ ያጣ ሴቶችና የሲ.ኤም.ሲዎቹን የእንጨት ሽቦች ቅሌት እስኪያንገሽገሻችሁ ድረስ ትጋታላችሁ። “ሦስት ባንድ ታውቃለህ?” እያለች ነበር የነዚህን የምድር ጉዶች የነውር ወሲብ ታሪክ ለደራሲው ያወሳችው።

ሚጠጠ በአሥራ አንድ ዓመቷ እናት አልባ አራሷንና የሦስት ዓመት ሕጻን ታናሽ ወንድሟን ረሃብ ለማስታገስ ስትል ሥጋዋን መሸጥ ተገደደች። በጥቂት ዓመታት ውስጥ ለመኖር ስትል ስትውተረተር ካያ ሞት ጋር ተፈጣጠመች። “እውነት ይቺ አዲስ አበባ ያቺ እናውቃት የነበረች ከተማችን ናት?” እያሉ በባይታወርነት ውስጥን መናጥና የቺቺኒያን አምባ የመቅሰፍት ሰራዊት የሰፈረባት አድርጎ መራገም አይቀሬ ነው። ግን ግን ይህንን ህዝብ ከንዲህ ዓይነቱ የሥነ ልቡናና የተበላሽ ማህበራዊ ሕይወት ስለባነት የሚታደገው ማን ነው? ባለቤቱ ማነው? መንግሥት? ፈጣሪ? ወይስ ማን? እያልን ውስጥን መጭነቃችንም የግድ ነው።

ስለ አንድ የኢልሶለድ ሥራ ከመነጋገራችን አስቀድመን ስለ ልዩ ጸባዩ ማወቅ ይኖርብናል። ኢልሶለድ እውነትን እውነት ብሎ የሚያቀርብ የእውነታው ዓለም እማኝ ነው። የዘርፉ ባለሙያዎች እንደሚሰማሙበት ሁሉ፤ ቢያንስ ቀጣዮቹ ሦስት ዐቢይ ነጥቦች ትኳራን ይሻሉ።

- የኢልሶለድ አንባቢያን ከማናቸውም በላይ ደራሲውን ማመን ይፈልጋሉ።
- የኢልሶለድ ጽሑፍ እውነት የሆነውን ነገር ወክሎ መቅረብ ይኖርበታል።
- የኢልሶለድ ጽሑፍ አቀራረብ ተአማኒነትን ለማጎልበት ፋይዳው ማድረግ ይጠበቅበታል።

በዚህ መመዘኛ ረገድ ሚዛን የሚደፉና ያንባቢን ቀልብ ከሚገዙ የቅርብ ዓመታት ሥራዎች መካከል ብዙዎቹን በናሙናነት ወስዶ መፈተሽ ይቻላል። ሆኖም የዚህ ጽሁፍ ዋና ትኩረት ይህ ባለመሆኑ፤ ጉዳዩን ብቻ ጠቁሞ፤ ወደ አቢይ ፋይዳው ማለፍን ጸሃፊው መርጧል።

በኢልሶለድ ሥራዎች የትናንት ትናንትን ለዛና ጣእም ለማጣጣም፤ ዛሬን አድምቆ ለማየትና መጻኢ ወደፊትን ለማጨለቅ እኒህን ዓይነት ተጠቃሽ መጻህፍት ላይ ንባብ ማብቃቱ ብርቱ ጠቀሜታ አለው። ለምሳሌ እንደ አንጋፋው ደራሲና ጋገጠኛ እንደ ብላታ መርስዔ ሃዘን ሥራ የመሳሰለው ትናንትን እንደ ብሩህ መስታወት አጥርቶ የሚያሳይ ነው።

አንጋፋው የቋንቋና የሥነ ጽሁፍ ሰው ብላታ መርስዔ ሃዘን ወልደ ቂርቆስን የማያስታውስ የኛ ዘመንተኛ ይኖራል ብዬ አልገምትም። “የአማርኛ ሰዋሰው” በሚባለው ብቸኛ የቋንቋ ሥርዓትና አገባብ መማሪያ መጽሃፋቸው አሳምረን እናስታውሳቸዋለን። ብላታ አሥራ ሁለት ወጥ ጥናታዊና ትምህርታዊ መጻህፍትን ከመድረሳቸውም ባሻገር (የታተሙ)፤ ሰባት የትርጉም ሥራንም ላይ ንባብ አብቅተዋል። ከሌሎች ምሁራን ጋርም ስምንት ሥራዎችን አበርክተዋል። ያልታተሙ ስድስት ወጥ ሥራዎችም እንዳሏቸው ልጃቸው አምሃ መርስዔ ሃዘን በቅርቡ ባሳተሙላቸው

ያባታቸው መጽሃፍ መግቢያ ላይ አስታውሰውናል። ብላታ መርስዔ ሃዘን በ1964 ዓ.ም. የቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴ ሽልማት ድርጅት የአማርኛ ሥነጽሁፍ ተሸላሚም ነበሩ።

ብላታ መርስዔ ሃዘን የተዋጣላቸው የሕይወት ታሪክ ማስታወሻ ጸሃፊ እንደ ነበሩ፤ እነዚህ ሦስት ነጥቦች ከግንዛቤ ውስጥ ይዞ ሥራቸውን መፈተሽና እርካታን ማግኘት ይቻላል።

- የሕይወት ታሪክ ማስታወሻ ሌሎች እንዲያነቡት የሚጻፍ ነው።
- የሕይወት ታሪክ ማስታወሻ አንገቢውን ከግንዛቤው ውስጥ ከቶ የሚዘልቅ ነው።
- የሕይወት ታሪክ ማስታወሻ ከተነባቢነት ፋይዳ ጋር ቁርኝት ያለው መሆን ይኖርበታል።

ይህ ልጃቸው አቶ አምሃ በቅርቡ ያሳተሙላቸው “የዘመን ታሪክ ትዝታዬ ... ካየሁትና ከሰማሁት 1896 - 1922” መጽሃፋቸው ውስጥ አያሌ ድንቅ ትዝታዎቻቸውን ጥለውልን አልፈዋል። ውብ በሆነ የሥነ ጽሁፍ ቋንቋ አተራረክ፤ በዚያን ዘመን የነበረውን እውነተኛ ገጽታ እንደ ፎቶ ሽመልስ (እውቁን የ50ና የ60ዎቹን አሠርት ዝነኛ የሽገር ፎቶግራፍ አንሺ ሽመልስ ደስታን ያስታውሷል) የካሜራ ጥበብ ቁልጭ አድርገው አሳይተውናል። ስለ ብላታ ሥራዎች በጣም ብዙ ብዙ ሊባል ይቻላል።

ኔበንተኔ ከሚባሉት ውስጥ ...

- ሀ. “ኦቶባዮግራፊ”..... በፊታውራሪ ተክለ ሃዋሪያት ተክለ ማርያም
- ለ. “አንድ አፍታ ላውጋችሁ”..... በፕሮፌሰር ጌታቸው ሃይሌ
- ሐ. “የጦር ሜዳ ውሎ”..... በብ/ጄኔራል ተስፋዬ ሃብተ ማርያም
- መ. “የጦር ሜዳ ውሎዎች፤ ከምሥራቅ አስከ ሰሜን (Autobiography)... በብ/ጄ. ካሣዬ ጨመዳ
- ሠ. የጨለማ ሌላኛው ገጽታ፤ የቄስ ጊዳዳ ሶለን ግለታሪክ.... በግርማዊ ቡሽን (ትርጉም)... ይካተታሉ።

በዚህ ጎራ ውስጥ የተካተቱትን ዓይነት ኔበንተኔዎችን ማንበብም የጸሃፊዎቹን ተክለ ሰብእና በጥልቀት ለማየት ያመቻል። ትውልዳቸውን፣ አስተዳደራቸውን፣ ትምህርታቸውን፣ ሥራቸውን፣ ባገራቸው ውስጥ የነበራቸውን ሚናና ሰፊ ልምዳቸውን ለመቃኘት ያስችላል። ላይነት ያህል የፊታውራሪ ተክለ ሃዋሪያትን ኦቶባዮግራፊ ያናገረ እንኳን ብዙ ብዙ ጠቃሚ ነገርን ይገባዎታል።

የፊታውራሪ ተክለ ሃዋሪያትን ዓይነት ሥራ ሁሌም ለቁም ነገሩና ለተክሌ ግለኛ ሰብእና ስንል እየተመላለሰን ብናነበው አንጠግበውም። ይህ ሥራቸው ከቋንቋ አጠቃቀማቸው፣ ከሃሳብ አሰዳደር ክሂላቸውና ካመለካከታቸው አንጻር የነዘመነ ቶልስቶይ መልካም ደቀ መዝሙር መሆናቸውን ይመስክርላቸዋል። የኮንስቲትዩሽንን አስፈላጊነት የሚረዳላቸው ባለጊዜ ለማግኘት እንደዲዮጋን በቀተረ ተሲዓት ኩራዝ ለኩሰው ሲንከራተቱ ማስተዋል ውስጥን ይበላል። ከራሻዊቷ “አያታቸው” በተማሩትና ባስተዋሉት መሰረት የባለ ብዙ ጋሻ መሬት ባለአርስትና ባለጉልጥምት በመሆን፤ ሰፋፊ ሁዳዶቻቸውን እያሳረሱ የመኖር ሕልማቸውንና ስኬታቸውን ስናጤን፤ ዘመናቸው፣ ትምህርት ቤታቸውና ያደጉበት ሥርዓት የቀረጸቸው ሞዴል ለመሆናቸው አማኝ መቁጠር አያስፈልግም። ለራስ ተፈሪ መኮንን የተሰጠው ዓይነት አንድ ምላሽ ሁሌም አይረሴነት ያለው ነው። ምልልሱ እንዲህ ይመስላል....

“አዲስ ያቀናኸውን ከተማ ስም “አስበ ተፈሪ” ብለህ እንድትሰይሙ...” ራስ ተፈሪ መኮንን።

“አልሰይምም። አንተ አራሱህ ያቀናህውን ከተማ አንደሱ ብለህ ሰይመው” ፊታውራሪ ተክለ ሃዋሪያት።

“አንድትሰይመው አዝገፍሃለሁ!... ትእዛዝ ነው!...” ራስ ተፈሪ መኮንን።

እንዲህ መሰሉ አውነት፣ አልቅና ሥልጣን የሰውን ልጅ ማንነት የሚፈርጁበትን አጋጣሚዎች ስናነብ የምጸት ፈገግታ ማሳየታችን አይቀርም። ተክሌ ላሻፈረኝ ባይ የመሬ ልጅ ባህሪያቸው የእግረ ሙቅ ሰለባነት አዳ ከፍለውበታል።

በሌላም በኩል ተክሌ ያንን ሁሉ እርስት ከበር በመለስ የማግበስበስ አባዜያቸው ምን ጊዜም የማይበርድ በመሆኑ፣ በመጨረሻው በነገረ ሠሪዎች አቤቱታ ራስ ተፈሪ፣ “ከዛሬ ጀምሮ እኔን ሳታስፈቀድ ምንም ዓይነት እርስት እንዳትገዛ!...” ብለው ያስተላለፋቸው መመሪያ አንባቢን ያስገርማል። እናም ሊዮ ቶልስቶይ ባንዲት የኖቭሌት ሥራው ላይ “እንድ ሰው ምን ያህል መሬት ይበቃዋል?” ሲል በምጸት ያቀለመውን ታሪክ ተክሌ ያሳታወሱት አይመስልም።

እንግዲህ እንዲህ እንዲህ እንዲህ አያልን ብዙ ብዙ እንደሃረግ አየመዘዝን፣ የምናወሳው የዚህ ሽጋ ሥራ አንን ሞልቷል። ለምሳሌም ያህል ከግርጌ የተመለከተውን ከመጽሃፉ የቀነጠብኩትን ጥቅስ እንደምን እንምለከተዋለን? የሚል ጥያቄዬን ለትሁት አንባቢያን ማቅረብን እሻለሁ። እውን ያለመግባባት ፈሊጣችን መንስዔው ተክሌ እንዳሉት ሁሉ ቅጭ መሆናችን ይሆን? እናም ይህ መቀየራችን እስከመቼስ እንደባለድ የጎረጥ አያስተያየን ይኖር ይሆን? ላለመስማማትስ እየተሰማማን መኖር እስከመቼ፣ ምችትና ውስጣዊ ሰላም ይሰጠን ይሆን? ፊታውራሪ ተክለ ሐዋሪያት እንዲህ ይሉናል...

“ይልቅስ ሕዝቡ ስህተት የበዛበት ነው። እንደዚህም የሆነበት ምክንያት ታውቅዋል። ካንድ ጅንስ (ዘር) ያልመጣ ቅጭ በመሆኑ ነው። ለዚህም ምክንያት የሆነው ያገራችን ጂኦግራፊያዊ አቀማመጥ ነው። የኢትዮጵያን ታሪክ ከሰሩ አያይዘን ጠብቀን ስንመለከተው፤ በየጊዜው ጉዳት የሚደርስበት በጂኦግራፊያዊ አቀማመጧ መሆኑ በግልጽ ይታያል...” (ገጽ 158)

የታሪክ መጻህፍት ከሚባሉት ውስጥ...

- ሀ. “የኢትዮጵያ ታሪክ፣ ከንግሥተ ሳባ እስከ ታላቁ የአድዋ ድል” ... በብላቴን ጌታ ጎሩይ ወ/ ሥላሴ
- ለ. “ክህደት በደም መሬት”..... በሻለቃ ዳዊት ወልደ ጊዮርጊስ
- ሐ. “የኢትዮጵያ ታሪክ (ከ1847= 1983)” .. ፕሮፌሰር ባህሩ ዘውዴ
- መ. “የአናብስት ምድር”..... በታደሰ ቴሌ ሳልሻኖ
- ሠ. “ የ1953ቱ የመንግሥት ግልበጣ መከራና ከ1908 = 1966 የኢትዮጵያ ታሪካዊና ፖለቲካዊ ሂደት”..... በኮ/ል ቃለ ክርስቶስ አባይ
- ረ. “ምስክርነት በባለሥልጣናቱ አንደበት” በሻምበል ተስፋዬ ርስቱ
- ሰ. “ለኢትዮጵያ ታሪካ ነው መልካ”..... በአፈሊቅ አክሊሉ ገብረ ኪርሰ...

ይጠቀሳሉ።

በዚህ ዘርፍ ውስጥ የተካተቱት ታሪክ ቀመስ ሥራዎች ሁለት ዓይነት ያጻጻፍ ገጽታ ያላቸው ናቸው። አንዳንዱ የታሪክ ጽሁፍን አጻጻፍ ወግ ተከትሎ በግርጌ ማስታወሻና በዋቤ መጻህፍት አጠቃቀስና አጠቃቀም ረገድ የተዋጣ አቀራረብን የተካነ ነው። አንዳንዱ ደሞ ካንጻር ምርጫው ጀምሮ የትኛውን ይዞ የትኛውን ትቶ የታሪክ ጽሁፉን ለገጸ ንባብ እንደሚያበቃ ግራ የገባው የሚመስል ነው። የግርጌ ማስታወሻ አጠቃቀሙም፣ የዋቤ መጻህፍት አጠቃቀሱም ሁሉ

ውንግርግሩ የወጣበት ሆኖ ይስተዋላል። ከዚህ ከሁለተኛው ዓይነት የተበላሸ ያጻጻፍ ቱክኒክ የምናገኘውም አላባ እንደዚያው የተምታታና እናትዋን እንዳጣች ግልገል የሚዋልል ዓይነት ሆኖ እናገኘዋለን። ካነበብኳቸውና ካልተዋጣላቸው የታሪክ መጻህፍቱ ዝርዝር ውስጥ የሻምበል ተስፋዬ ርስቱን “ምስክርነት” ላብነት መጥቀስ ይቻላል።

የሻምበል ተስፋዬ ሥራ የባለ ሙያ አገዛ የተነፈገውና ወርቅ የሆነ ጥሬ ነገርን (material) በወጉ መጠቀም ያልቻለ መካን ሥራ ነው። በጭብጥ ደረጃ የሚያነሳቸውን ፍሬ ነገሮች፣ በታሪክ ጽሁፍ አጻጻፍ ቱክኒክና በታሪክ ቋንቋ አጠቃቀም ድክመት ምክንያት ሥራውን ሊዳጩው ችሏል። አንዳንድ ቦታ ላይ የሚያነሳቸውን ብርቱ ጉዳዮች መግለጽ ሲያቅተው፣ የተሳሳተ መደምደሚያ ላይ ሊያደርሱ የሚችሉ ብይኖችን ሰጥቶ ሲያልፍ ይስተዋላል። ደርግን ከዚያ ሁሉ የሥልጣን ጥማትና አምባ ገነናዊ አመራር ነጻ ሊያዋጣ ሲፈልግ፣ ጦሱን ሁሉ ለነመኢሶንና ኢሕአፓ ሰጥቶ ቁጭ ይላል።

የደርግ አስቀያሚው ገጽታ ባለቤቶች ሁሉ እነዚህን ድርጅቶች የመሳሰሉ እንደሆኑ ሰበብ እያፈላለጉ ሲዳርጉባቸው ይስተዋላሉ። “... የኢትዮጵያ ምሁራን... ሁሉን የሚጠሉ ናቸው። ባህላቸውን፣ ኢትዮጵያዊነትን ይጠላሉ፣ ይንቃሉ። ሁሉን ማፍረስ ይወዳሉ... እርስ በርስ መተማመን፣ መደጋገፍና መረዳዳት ሳይችሉ ቀርተዋል። (ኢሕአፓና መኢሶን በአብዮቱ ወቅት የሠሩትን ያጤኗል) የጥቅም ሥስታም ናቸው። የሥልጣን ስስታም ናቸው። ጨካኞች ናቸው...” (ገጽ 115) እያሉ እንዲህ ያዘናጉናል። ደርግን ሳይሆን እኒህ የወደቀ ዛፍ ተምሳሌቶችን በሁሉም ረገድ እንድንረባረብባቸው ይወተውቱናል።

እኒህ ጸሃፊ አንድ ነገር ግን ዘነጉ። አሳቸው እንደሚሉን በኢሕአፓና በመኢሶን ክፋትና ጨካኝነት አንጻር፣ እርሳቸውና እርሳቸው የሚያሸምነውኑት የወታደራዊው ደርግ አመራር የትኛውን የስልጣን ቸርነትና ርህራሄ እንዳደረጉ ሹክ ሳይሉን ማለፋቸው ነው። ወይም ወይም አሁን የሚኖሩበትን የወያኔ/ኢሕአዴግ ሥርዓት የሥልጣን ቸርነትና ርህራሄ ላብነት ያህል ወዲህ ቢያቀብሉን መልካም በተደረሰናቸው ነበር። ስለወያኔ/ኢሕአዴግም አንዲት ዘለላ መስመርም ሳይጭሩ የብእር ቀለማቸው ነጥፏል። ምናልባት በቀጣዩ “የታሪክ” ጽሑፋቸው፣ ሊያስነብቡን የይደር ቀጠሮ ይዘውልን ይሆናል።

ባጠቃላይም ይህ ሥራቸው ሲመዘን፤ የመልካም ኢልቦለድ ጽሑፍን ደረጃ የማያሟላና ከማሳየት ይልቅ በመናገር ላይ ያተኮረ ረጋ ሠራሽ ሥራ ነው። ያማርኛ ቋንቋን የጻጻፍ ህግም በብርቱው የሚጻረሩ ችግሮችም ተስተውለዋል። ረዣዥም አረፍተ ነገሮችን መጠቀም፣ አንዳንድ ቃላትን ያለ ስፍራቸው መስንቀር፣ አንቀጾችን አለመመጠን ይስተዋላል። ይህም ላንድ የኢልቦለድ ሥራ የተነባቢነቱን ፍጆታ በመቀነሱ ረገድ፣ አፍራሽ ሚናን እንደሚጫወት መጠቀምን እንወዳለን።

የልቦለድና የግጥም ሥራዎች ወስጥ...

- ሀ. “ቢስ ገላ”..... በፀሐይ መልአኩ
- ለ. “ቅበላ”ና ሌሎችም..... በአለማየሁ ገላጋይ
- ሐ. “ዳርቶጋዳ”..... በይስማዕከ ወርቁ
- መ. “ግራጫ ቃጭሎች”..... በአዳም ረታ...
- ሠ. “ከጥቁር ሰማይ ስር” እና ሌሎችም.... በአንዳለ ጌታ ከበደ
- ረ. “ኗሪ አልባ ጎጆዎች” እና ሌሎችም.... በአውቀቱ ሥዩም
- ሰ. ልጅነት..... በዘነበ ወላ የመሳሰሉት ላብነት ሊጠቀሱ ይችላሉ።

በዚህ በልቦለዱ ዘርፍ አንድ አዲስ ያልተለመደ ዓይነተኛ ሥራ ሆኖ የብዙ አንባቢያንን ቀልብ በቅርቡ የሳበው፣ የይስማዕከ ወርቁ “ዳርቶጋዳ” ነው። ከሳይንስ ልቦለድ (Science fiction)

አጻጻፍ ጎራ የሚመደብና ላይነትም በብርቱ የሚጠቀስ ነው። በጥሩ የሥነ ጽሁፍና የሥነ ሕይወት መደዋዊ ቃላት የሸገነ ሥራ ነው። አንባቢን ወጣሪና ከእውነታው ዓለም ጋር እያፋለመና እያዋዛ ጣናን የሚያስቀዝፍ ነው።

እነዚህ ለዓይነት ያህል የተጠቀሱትም ሆኑ ሌሎች አዳዲስ የወጡ አብዛኞቹ መጻህፍት ብዙ ሊባልላቸውና ሂሳዊ ንባብም ሊካሄድባቸው የሚገቡ ናቸው። በዚህ ዓይነት አንድ አቢይ ጉዳይን ለማየት በተመረጠ ርእሰ ስር ስለሁሉም ብዙ ለማለት ባይቻልም፤ በሌላ ጊዜ ተመልሶ በሌሎችም ተጠቃሽ ሥራዎች ላይ ሊጻፍባቸው እንደሚችል የዚህ መጣጥፍ አቅራቢ ያምናል። እናም ለዛሬው ትኩረቱ ወደ መረጥኩት የሻለቃ ማሞ ለማ “የወገን ጦር ትዝታዬ” ሥራ ላቅና።

“የወገን ጦር ትዝታዬ”

“የወገን ጦር ትዝታዬ” ከላይ እንደተመለከተው ሁሉ፤ በኢልቦለድ የሥነ ጽሁፍ ጎራ፤ በሕይወት ታሪክ ማስታወሻ አጻጻፍ ክፍል ውስጥ የሚመደብ ነው። ከኔበንተኔ አጻጻፍ የሚለየው፤ ደራሲው የራሱን የትወልድም ሆነ የእድገት ወዘተ... ጉዳይ ፋይዳዬ ብሎ አንስቶ ከህ እስከ ፕ ድረስ አለመተረኩ ነው። የ “ኔበንተኔ” ጸሃፊ ከልደት እስከ... ዓይነት ትረካን በራሱ የሕይወት ታሪክና ገጠመኝ ዙሪያ ያጠነጥናል። “የወገን ጦር ትዝታዬ” ዓይነቱ የሕይወት ታሪክ ማስታወሻ ጸሃፊ ግን፤ ከሕይወት ዘመኑ አንድ አንጓ እውነትና እውነት የሆነ ገጠመኝ በመነሳት፤ በዚያ መቼት ዙሪያ ያጠነጠነውን ማስታወሻውን ያስነብላል። እናም በዚህ አግባብና አንድምታም ነው የሻለቃ ማሞን ሥራ የምንቃኘው።

ሻለቃ ማሞ የረዥም ጊዜ ልምዳቸው የዘመቻ መኮንንነት ባጠቃላይም ውትድርና እንጂ ጸሃፊነት አይደለም ብሎ እስጥ አገባ የሚሄድ ሁሉ፤ ይህን ሥራቸውን ካነበበ በኋላ መረታቱ አይቀረው ነው። ሰውዬው ባንድ እጃቸው ክላሽንኮቭ በሌላኛው እጃቸው ደሞ ብእር ጨብጠው የኖሩ ዓይነት ሰው ነው... ሥራቸው የሚያስመስላቸው። ሃሳባቸውን በወጉ አፍታተው መግለጽ የሚያስችላቸው ሁለንተናዊ የቋንቋ ችሎታቸውና ጉልበታቸው የሚደነቅ ነው። የኢልቦለድ ሥራ ማቅረቢያ ቋንቋቸውና የወታደራዊ መደባቸው ቋንቋ ብቃትና የሁለቱ ተጣጥሞሽ ለሥራቸው ስኬት ትልቁን አስተዋጽኦ እንዳደረገላቸው ማስተዋል አያዳግትም። በርግጥ አልፎ አልፎ በአርታዒ እጅ ሊቃኑ ይችሉ የነበሩ ያንቀጽ አቀማመጥ ስህተቶች ይስተዋላሉ። “አንድ አረፍተ ነገር አንድ አንቀጽ ሆኖ አይቀመጥም” የሚለውን ያማርኛ ቋንቋ ያጻጻፍ ሕግ ይጻረራልና ነው ይህን ማለታችን።

ሌሎችም በጦር ግምባር ዙሪያ የተጻፉ አንዳንድ መጻህፍት የየበኩላቸውን ያተራረክና የመግለጽ ብቃት ማሳየታቸውን አሌ ማለት አይቻልም። ታደሰ ቴሌ ሰልሻኖ፣ ብ/ጀኔራል ተስፋዬ ሃብተ ማርያምና ብ/ጀኔራል ካሳዬ ጨመዳ ብርቱ ሥራዎች ካቅረቡልን ጸሃፍት መካከል ናቸው። ያንን ዘግናኝ የምጽዋ አልቁት ታደሰ ቴሌ እንደ ካሜራ ቀርጸው አስይተውናል። ጀኔራል ተስፋዬ የናቅፋን አስደናቂ ግዳጅ አውጣጣቸውን፤ ጀኔራል ካሳዬ የጅጅጋውንና ባጠቃላይም ከወራሪው የዚያድ ባሬ ጦር ጋር የተደረገውን እልክ አስጨራሽ ፍልሚያ በየበኩላቸው እንደመስታወት አሳይተውናል። ይሁንምና ሻለቃ ማሞ የጦር ግምባር ሁለንተናዊ ገጽታንና ሕይወትን በላቀ ደረጃ ባማርኛ ቋንቋ ፍንተው አድርገው ማሳዩት በመቻላቸው፤ ካድናቆቱ ያንበሳውን ድርሻ ሳይወስዱ አይቀሩም የሚል እምነት አለኝ። ይህ ሥራ እውነታን መደላድሉ አድርጎ፤ በሚዛናዊ አቀራረቡ ከበላይ አካል እስከ ተራ ወታደሩ ያለውን መዋቅር ሁሉ በወታደራዊ መደብ ግብአት አኳያ የሚያሄድ ነው። ሻለቃ ማሞ ችግርን ብቻ የሚነግሩን ሳይሆኑ፤ የችግሩን አፈጣጠር መሠረት እየመረመሩ መፍትሄውንና አማራጩን ሁሉ እየጠቀሙ በማሳዩት ነው... ጠንከር የሚሉብን።

ለኢልሶላድ ጸሃፍት አንድ ትሁት የባለሙያዎች ምክር አለ። ይሄውም...

- ያጻጻፍ ውበት ያለው የኢልሶላድ ሥራ ማትረብ ከፈለክ፤ በልሶላድ አጻጻፍ ጥበብ ለመካን ተጣጣር።
- ኢልሶላዳዊ የፈጠራ ሥራ ምንጊዜም አውነትነቱን እንደጠበቀ መቆየት አለበት።
- በኢልሶላዳዊ የፈጠራ ሥራህ፤ አሳይ እንጂ እንዳትናገር፤... የሚሉ ናቸው

ይህን ምክር ሻለቃ ማሞ በወጉ የተጠቀሙበት ይመስላሉ። ጸሃፊው ጦር ሜዳን እንደ መልካም የእጅ መዳፍ አንባቢ ጠበብት አብጠርጥረው አንጠርጠረው ያስነብቡናል። ያሳዩናል። ወይንም በዘመቻ መኮንንነት ዘመናቸው ከጃቸው እንደሚያለያቸው የጦር ሜዳ ካርታቸው ንባብ ሁሉ፤ የትናንት ውሏቸውን በቃላት እያሰሱ እኛን ያስነብቡናል። ሰማዩ፤ ተራራው፤ ኮረብታው፤ ከተማው፤ መንደሩ፤ ሽለቆው፤ ሽንተረሩ፤ ጉራንጉሩ፤ ሰርጡ፤ ጉድባው፤ ወንዙ፤ ኩሬው፤ ምንጩ፤ አሸዋው፤ አለቱ.... መልክክ ምድሩ ሁሉ በያይነት በያይነቱ ሲገለጥልንና፤ የሰው ልጅ በነዚህ ሁሉ ውስጥ በአሳት እየተፈተነ ሲያልፍ ወይም ሲያሸልብ እንደሲሲማ ያሳዩናል። ባኳያውም ጀቱ፤ ታንኩ፤ ብረት ለበሱ፤ መድፋ (120 ጀነራል መድፍ፤ ግራርፒ፤ 80፤ 70 ሚ.ሜ. ወዘተ...)፤ መትረየሱ፤ አር ፒ ጂው፤ ዶሽቃው፤ ዙ 23፤ ሶምቡ፤ በያይነት ጠመንጃው.... ይነገረናል ሳይሆን፤ ይስተዋለናል። በነዚህም አረርና የሳት ላንቃ እዚያም ቤት እዚህም ቤት ሕይወት ስትበላ፤ ሕይወት ስትጠጣ ሽጋው ብእረኛ ያሳዩናል።

በሕይወት ታሪክ ማስታወሻ ጸሃፊነታቸውም ሻለቃ ማሞ በኤርትራ በረሃዎች ውስጥ እጅግ ፈታኝ በሆኑት ያልጌና፤ ያፋቤትና የሌሎችም ጦር ሜዳዎች ላይ ያሳለፏቸውን የጀግንነት፤ የሞትና የሽረት ወቅቶች (ክፉ ዓመታት፤ ወራት፤ ቀናት፤ ሰዓታት፤ ደቂቃዎችና ቅጽበታት...) ሁሉ እንደ ደህና ካሜራ ቀርጸው ለተደራሲያን አካፍለውናል።

ከብዙ ብዙ ክፉ ገጠመኞቻቸውም መሃል እንዲህ እንዲህ ያለው ይጠቀሳል።

“...አንድ ወታደር በዝግታ ወደሚሄደው ኡራል መኪና ሮፕ ሮፕ ብሎ ተጠጋና ከነጂው ጋር እንደመነጋገር ብሎ የመኪናውን መዝጊያ ይዞ በመንጠልጠል ከነጂው አንድ ነገር ይቀበላል። ያን መከረኛ ሲጋራ ይሆናል.. ምድር ያደበላለቀ ፍንዳታ ሰማሁ። ዓይኔን እዚያ አየው የነበረ መኪና ላይ ስወረውር መኪናው በጥቁር ጭስ ተሸፍኗል። ከጭሱ በላይ ወታደራዊ (ፊልድ) ጃኬት ... ወደ ሰማይ ተወርውሮ እንደገና ይወርዳል... ወደ ተመታው መኪና ሮጩ ሰሄድ... ነጂው አላንዳች ጉዳት አምልጧል።

“ሌላስ ሰው ተርፏል?” ብዬ ጠየቅኩ።

ነጂው ራሱን ይዞ “እኔ ደህና ነኝ። ፈንጂው በሙሉ አሁን ላይ ነው ያረፈው” አለኝ።

“.. ያ ለካስ እንደቅጠልና እንደ ወረቀት ባዩር ላይ ይንገዋለል የነበረው ጃኬት ቀደም ሲል የመኪናው በር ላይ ተንጠልቶ የነበረ ወጣት ኖሯል። ዓይናችን እያየ አካሉ ተበጣጥሶ ባካባቢው ላይ ተዘራ። የሰው ልጅ ሕልውና እንዲህ በቅጽበት እንዳልነበረ ሆኖ ከትቢያ የሚደባለቅ ዘግኛኝ ነገር ሆኖ ይቀራል።” (ገጽ 206 - 207)

ጸሃፊው የዚህ ዓይነቱን ቅጽበታዊ የሰው ልጅ ሕይወት ቅጥፈት በተለያዩ የጦር ሜዳዎች ላይ በተናጣልም በጅምላም አስተውለዋል። ይህ ከለጋ እድሜያቸው ጀምሮ አብሯቸው ያደገ እጣ ፈንታ ዛሬም ያ ክፉ ትዝታው ከውስጣቸው አልወጣ ብሎ እንደሚያስቃያቸው በየምእራፎቹ ላይ እየተዘገነኑ ገልጸውታል። በተለይም እጅግ በጀግንነቱ የሚያደንቁትና የሚወዱት ጓደኛቸው

የመቶ አለቃ ተስፋዬ አያና፤ ሥርአት አልበኛና አምባገነን በሆኑ አዛዦች፤ ካድሬዎችና ተከታዮቻቸው ደባ እዚያው ጦር ግምባር ላይ እንዲረሽን መደረጉ እንደ እግር እሳት ሲያቃጥላቸው መኖሩን አምርረው ይገልጻሉ።

“...ርሸናው በጠዋት መካሄዱንና ሃያ ሁለቱ ሰዎች መገደላቸውን ተስፋዬም... ከሌሎች የ324ኛ ሻለቃ አባላት ጋር መገደሉን ነገረኝ... በዚህ ዓይነት የገዛ ወገኖቻችን እያረድን በየሜዳው እየጣልን የትኛው ውጊያ ሊቀናን? ... እግዚአብሔር የለም ማለት ነው እያልኩ ፈጣሪዬን የማማርበት ደረጃ ደርሰኩ... ሁላችንንም እንደኖህ ዘመን ያለ የጥፋት ውሃ አጥለቅልቆ እንዲጨርሰን ተመኘሁ። ባንድ ጊዜ ጠባዩ ሁሉ ተለውጦ ሌላ ሰው ሆኑ። በረዥም የጦር ሜዳ አገልግሎት ብዙ የከፋ ውጊያ ስቃይና መከራ አሳልፌያለሁ። እንደዚያ ጊዜ ግን መንፈሴን የመረዘ ነገር አጋጥሞኝ አያውቅም።” (ገጽ 119/120) እያሉ በውስጣቸው የነበረውን ጽኑ መከፋት ገልጸውታል።

በዚህ የራሱን ወገን በራስ እጅ የመብላት ያልጌና ግምባሩ ክፉ ድርጊት፤ ከያንዳንዱ ብርጌድ ሃያ ሃያ ሰው፤ ከልዩ ልዩ ክፍሎች ደሞ ከመቶ ሰው በላይ ጭዳ እንደተደረገ ይተርካሉ ሻለቃ ማሞ። ይህ ሁሉ አሳዛኝ ድርጊት የተፈጸመው የበላዮች የሰጡትን የተሳሳተ የውጊያ አፈጻጸም ስልትና የተከተለውን ከፍተኛ ውድቀት፤ በምስኪን መስመራዊ መኮንኖች፤ የበታች ባለሌላ ማእርጎችና ተራ ወታደሮች ቅጣት ሽፋኖና ከተጠያቂነት እራሱን ለማዳን ነበር።

ጸሃፊው ቀደም ብለውም ባወሱት አንድ አሳዛኝ ገጠመኝ ላይ እንዲህ የሚል ይነበባል። የመቶ አለቃ ጌታቸው ደምሴ የሚባል አንድ የመረጃ መኮንን ግዳጅ ላይ ፈጽሟል በተባለው የአፈጻጸም ስህተት በማርሻል ኮርት እንዲረሽን ይወሰንበታል። ውሳኔውን በበላይነት የሰጡት ጀኔራል አበራ አበበና ኮሚቴያቸው ነው። ሆኖም ከብርጌድ አዛዥ ከሻለቃ መረሳ የይሁንታ ምላሽ እስካልተሰጠ ድረስ ተፈጻሚ ሊሆን ስለማይችል ችኩሉና ጨካኙ ጀንራል አበራ ሻለቃ መረሳን ለስምምነቱ አጥብቀው ይጠይቋቸዋል። ቆራጡ ሻለቃ መልሳቸው አጭር ነበር። “ጌታዬ፤ እንኳን እስረኛውን መኮንን እኔንም ቢሆን የማስገደልና የፈለጉትን ማድረግ የሚያስችል ሥልጣን ስላለዎት የፈለጉትን ማድረግ ይችላሉ እንጂ ከማውቀውና ከማምንበት ውጭ በትእዛዝና በጫና ሰው ይገደል ብዬ አስተያየት አልሰጥም” ማለታቸውን በአማኝነታቸው የሰሙትንና ያስተዋሉትን አስፍረዋል።

ደራሲው፤ ያንዳንድ ብርቱ ጀግኖቻችንንም ተጋድሎና ሕልፈት ለዓይነት ያህል አልፎ አልፎ በየምእራፎቻቸው ውስጥ እንደጌጥ ጣል ጣል እያደረጉ ያተራረክ ስልታቸውን አንጊና ጣፋጭ አድርገውታል። የጀግናውን፤ ያስተዋዩንና የቆራጡን የሻለቃ መረሳን ድንቅ የጦር ሜዳ ውሎ ያነሱባቸው ገጾች ብዙ ናቸው። በአልጌና ግምባር ለአምስት ዓመታት በበረሃ ሲጠበስ በቆየው ሠራዊት ውስጥ፤ የብርጌድ አዛዥ ሆነው ብዙ የጀግንነት ተግባሮችን የፈጸሙት የሻለቃ መረሳ ፍጻሜ የብዙዎችን ልብ የሰበረና ቆራጥነትን ያስጠየቀ ነበር ሲሉ ጸሃፊው ያስታውሳሉ።

ሻለቃ መረሳ ብዙ ግዳጆች ላይ ሲውሉ ብዙ ያሟሟት አይነቶችን ሁሉ እየናቁ፤ ሞትና እሳቸው ከቶም ሊተዋወቁ እንደማይችሉ በልበ ሙሉነት እየተናገሩ ለጦሩ ሁሉ በጀግንነታቸው አርአያ እንደነበሩ ይህ መጽሃፍ ያወሳል። በተለይም ፈንጂ የሚባል ነገር ከቶም ሊደፍረኝ አይችልም የሚሉና የፈንጂ አደጋ ደምበኞች የሆኑትን እነ ሻለቃ ማሞን ያሾፋባቸው እንደነበር ተተርኳል።

ከ1971 እስከ 1976 ዓ.ም. ድረስ ፈታኝ ፍልሚያዎች ባልጌና ግምባር ሲካሄድ ቆይቶ፤ በመጨረሻው ላይ የጦሩ አቅም እየሳሳ መሄዱን ያወቀው ሻሊያ መጠነ ሰፊ ማጥቃት ሲሰነዘር ጦሩ የመፈታት መጥፎ እጣ ፈንታ ገጠመው። በዚህ ውጊያ ላይ ጠላት እየገፋ መጥቶ የወገን ጦር እሩብ ያህሉ ብቻ ማፈግፈግ ሲችል፤ የቀረው በሞትና በምርኮ ከጥቅም ውጭ ይሆናል።

መቀመጫውን አዲስ አበባ ላይ ያደረገው የበላይ አካል አስቀድሞውኑንም ለጦሩ የክፉ ጊዜ ጥንቃቄና ዝግጅት ባለማድረጉ የሚደርስለት አጥቶ እንደወጣ ቀረ።

ሩብ ያህሉ ጦር በማፈገፈጉ ሂደት ላይ እያለ ጠላት የወገንን ድርጅት ይከብና የጅ በጅ የጨበጣ ውጊያው ይፋፋማል። ወዲያውም ከታንክ ጋር ግብግብ ይገጠማል። ሻለቃ መረሳ አጠቃላይ የጦርነቱ አካሄድና የደረሰበት ድርጅ ክፉኛ ያበሳጫቸዋል። እናም አራሳቸውን ለማጥፋት ሲሞክሩ ተረባርበው ጓደኞቻቸው ያስጥሏቸዋል። ግና ውስጣቸው በጠላት እብሪትና በበላይ አካላት ደባ የነፈረው ቆራጡ መረሳ ከመጨረሻው ውሳኔያቸው የሚናጠቡ አልነበሩም። ዙሪያቸውን የከበቡዋቸውን ውድ የትግል ጓዶቻቸውን አዘናግተው አንድ ቅጽበታዊ እርምጃ በራሳቸው ላይ የወሰዱለ። የማጥቂያ የእጅ ቦምባቸውን ከመቅጽበት ከመጠበቁያው ይነቅሉና እላዩ ላይ ተኝተው አስቃቂ ሞት ይሞታሉ።

ጸሃፊው ሻለቃ ማሞ ስለ እኚህ አለቃቸው እንዲህ ይላሉ። “... እርሱ ግን በተመኘው ዓይነት ነው የመጨረሻ እንቅልፉን ያንቀላፋው። ሻለቃ መረሳ ሁልጊዜ የሚላትንና የሚመኛትን ነው ያደረገው። ሻለቃ መረሳ ልብ ሙሉ ጀግና ከመሆኑም በላይ በሃገሩና በወገኑ ላይ ጥቃት ሲደርስ ማየትና ለጠላት መሸሽን በፍጹም አይወድም ነበር። ከዚህ ሞትን ይመርጣል። ውርደትን እንጂ ሞትን አይፈራም ነበር...። (ገጽ 50)

ጸሃፊው አንድ የውጊያ ውሎ ለወገን ጦር ያልተመኘና ጠላት ከባድ ጉዳት ያደረሰበት ሁኔታ ከገጠመ፤ እንደ አልጌናው ግምባር ፍጻሜ ሁሉ ለጠላት እጅን ላለመስጠት ሲሉ አራሳቸውን በራሳቸው የሚያጠፉ ብዙ ጀግኖች እንደነበሩ አውስተዋል። ከብዙ ብዙዎቹም መካከል አንድን ጀግና ወታደር ወሰደው እንዲህ አስነብበውናል።

ወታደር ደረጀ ይባላል። አንድ ወሳኝ ግዳጅ ላይ እንዳለ ትከሻውን ይቆስላል። እነሻለቃ ማሞ (ያኔ መቶ አለቃ) እንዲገለል ያግባቡታል። አሻፈረኝ ይላል። እናም ወደ ምሽጉ ገብቶ ጠላትን መፋለም ይቀጥላል። ግን ይህም አልበቃው ኖሮ ከምሽጉ ዘሎ ወጥቶ ወደ ጠላት ወረዳ ይወረወራል። ጸሃፊው እንዲህ ይገልጡታል...

“እግሩን አንፈራጦ ቆሞ ክላሺንኮቭ ጠመንጃውን ባንድ እጁ በሙሃይቱ ደግኖ ያለውን ጥይት በጠላት ላይ ያርከፈክፈው ጀመር። ... እግሮቹን መሬት ላይ ቸክሎ እስከ መጨረሻው ሕቅታ መተኮሱን አላቋረጠም።.. ደረጀ አልሁንና ቁጭቱን እስከ መራራ ፍጻሜው ድረስ ለመወጣት ሲል ያደረገውን ለማመን የሚያዳግት ገድል ነበር። ጥይት ሰውነቱን እየበጣጠሰውና እየቦጫጨቀው ፍንክቶ ሳይል የመጨረሻውን ጥይት ተኩሶ ለአንድና ለመጨረሻ ጊዜ መሬት ላይ በጀርባው ተዘረረ።” (ገጽ 155)

ከበደ ይባል የነበረው ጎበዝ መትረየስ ተኳሽና ሌሎችም ጀግኖች በስህተት ከወገን በተሰነዘረ የመድፍና የታንክ ድብደባ ማለፋቸውንም ጸሐፊው አልሸሸጉንም። ታዲያ ከበደ ቆሰለ እንጂ አልሞተም ነበርና ረዳቱ ተክላይ አሟሟቱን ለሻለቃ ማሞ እንዲህ ይገልጻል። “... ቆስሎ ደግፈነው ስናመጣ አራሱን ይረዳ ነበር... የተራራው አናት ላይ ላይ ደርሰን ወደ እርሶ እየተቃረብን ሳለ፤ የታንኩ ድብደባ ጀመረ። ወዲያው በያገኘንበት ቋጥኝ ስር ሁላችንም ተሸሽግን። እሱ ከተከለለበት ቦታ “ዶፍ” የሚል ተኩስ ሰማን። አጠገቡ ሄጄ ሳይ የገዛ ሽጉጡን ጠጥቶ ራሱን በራሱ አጥፍቶ አገኘሁት... እኔ ጀግና ሰው ሲሞት ማየት አልፈልግም። በከበደ ፈንታ እኔው በሞትኩ!” (ገጽ 181) ሲል ለጀግና ጓደኛው ህልውና የራሱን ሕይወት ቢገብርለት እንደሚሻ ላዛዢ ገልጦላቸዋል። ድንቅ ፍቅር፤ ድንቅ የትግል ጓድነት ቋጠሮ!

ሌላው ተጠቃሽ የመትረየስ ተኳስ ወታደር ሽመልስ ነበር። ወደ ጠላት ወረዳ ገስግሶ ሄዶ ተምራዊ ማጥቃት የፈጸመና ሊያጠቃ የመጣውን የሻሊያ ጦር ድምጥማጡን ለማጥፋት ስብብ የሆነ ጀግና ነበር። ከጉድባ ጉድባ መትረየሱን ተሸክሞ እየተሯሯጠ በጠላት ላይ ድንገተኛ

ድልን ለወገን አጎናጸፈ። የጣታ ማታም ቅንድቡ ላይ ተመቶ ይወድቃል። በላቸው የተባለው ረዳቱም ቁስሉን ቢያስርለትም ሽመልስ የሚተነፍስ አልሆነም። ሞተበት። እናም በላቸው አቃባሪ ፍለጋ ወደ ወገን ጦር ይፈጥናል። የሽመልስ አስከሬን ከነበረበት በርከት ብለው ሲመለሱ፤ የጀግናው አስከሬን ከመቃብር በታች ውሎ ያገኙታል። በዚያ ፍጥነት በማንና እንዴት ሊቀበር እንደቻለ ግራ ገብቷቸው ይመለሳሉ። አመሻሹ ላይም የጀግና ወታደራዊ ያቀባበር ሥነ ስርዓትን ያከናውኑለታል።

የሽመልስ የጀግንነት ገድል እየተወሰነ እየታሰበ እያለ ከስድስት ወራት በኋላ፤ በጦር ሃይሎች ሆስፒታል ውስጥ ታዬ የሚል ዜና ይሰራጭ ጀመር። ለካስ ጓደኛው በላቸው አቃባሪ ፍለጋ ሲሄድ፤ አግላዮች ደርሰው አስከሬኑን ወደ ማግለያ ጣቢያ ወስደውት ኑሯል። ታዲያ ሌሊት ላይ ካስከሬኖቹ መሃል የኩርፊያ ድምጽ የሚያስማ ሰው አለ የሚል ጥቆማ ከቁስለኞች ለሃኪሞች ይደርሳል። ሃኪሞቹ ሊያጣሩ ሲሄዱ እውነትም ሞተ ያሉትን ያልሞተውን ሽመልስን ያገኙታል። በማግስቱ ከሌሎች ቁስለኞች ጋር ወደ አሥመራ በሄሊኮፕተር ይላካል... ከዚያም ለከፍተኛ ሕክምና ወዳዲስ አበባ ይሸጋገራል... ከዚያም ለከፈተኛ የቀዶ ጥገና ሕክምና ወደ ምሥራቅ ጀርመን ይበራል። የሚቻለው ሁሉ ተደረገለት... ግን ተባህር ማዶ ሲመለስ፤ ያይምሮ መታወክ ስለባ ሆኖ መቅረቱን ስንረዳ ውስጣችን በሃዘን ይረታል።

ስለ ጀግኖች የበታች ሽማምንት፤ ተራ ወታደሮች፤ መስመራዊና ከፍተኛ መኮንኖች፤ ጸሃፊው የሚነግሩንን ያህል ስላንዳንድ ጀግኖች የጦር አዛዦችም ያወሱናል። የኮሎኔል ለሜሳና የመቶ አለቃ ወጋየሁ ደግነቱ (ድምጻዊው... አፈር ይቅለለውና) የጦር ግምባር የግዳጅ አፈጻጸም ፍጥጫም ፈገግ ከማስገቱም ባሻገር፤ ፍጻሜው ልብን ያረካል። ጎበዝ የበላይ አካልና የጦር አዛዥ አንድን ጀግና በጭንቅ ጊዜ መውለድ እንደሚችል የኮሎኔል ለሜሳ ቁርጠኛ ወሳኔና ትእዛዝ፤ የመቶ አለቃ ወጋየሁን እንደዘፈኑ ሁሉ ጠላትን ቆርጦ ቆርጦ ለመጣል አስችሎታል... በተግባር።

የኮሎኔል ቢሹ ገብረ ተክሌ አስደናቂ የግዳጅ አፈጻጸምም በደራሲው መጽሃፍ ውስጥ ውል ያለው ተጠቃሽ ነው። እኚህ ጀግና በትውልድ ክፍለ ሃገራቸው በኤርትራ ሰላም ሳይሰፍን ጸጉራቸውን ላለመቆረጥ ለራሳቸው ቃል ገብተው ይኖሩ የነበሩ ቆራጥ ነበሩ። ኮሎኔል ቢሹ ጥይት አይመታቸውም እየተባሉ ይታመኑ የነበሩና 31ኛ ሻለቃን ከኮሎኔል ክፈተው መርኔ ጋር ነፍስ አድን ተወርዋሪ ጦር አድርገው የገነቡ ጀግና ነበሩ። ዝርዝር ገድላቸው ብዙ ብዙ ነው። የሕልፈታቸው አስዛኝነትም ያጨረሰውን ቁጭት ደራሲው በዝርዝር አስቀምጠውታል። በሻቢያ የተገዛቸው ፍቅረኛቸው ሕይወታቸውን አስገብራቸዋለች። ታሪካቸውና ስማቸው ግን ከመቃብር በላይ ሁሌም ገኖ ይኖራል።

የብ/ጄኔራል ሣምሶን ኃይሌ ታላቅ ትእግሥትና የጄኔራል ተስፋዬ ሃብተ ማርያም ያወቅሁሽ ናቅሁሽ እብሪት ልዩ ትኩረት ከተሰጣቸው የዚህ መጽሃፍ ደራሲ ነጥቦች አንዱ ነው። (ገጽ 240) በፓርቲ መዋቅር የበላይ የሆኑት ተስፋዬ በጦር አዛዦችነታቸው የበላይ የሆኑትን ጄኔራል ሣምሶንን እንዴት ባንድ ቀውጢ የግዳጅ ሰዓት ላይ እንደተፈታተኗቸው በሰፊው ገልጸዋል። ይህም ለጦሩ የዘመቻ ስኬት ምን ዓይነት ዳፋ እንደነበር ገልጸው፤ በሌላ ጎኑ ደግሞ እንደ ሜ/ጄኔራል ሁሴን አህመድና ሜ/ጄኔራል ረጋሣ ጅማ ዓይነት በሳል የጦር መሪዎች እንዲህ ያለ አለመግባባት ባለበት ስፍራ ላይ የተጨወቷቸውን ገንቢ ሚናዎች አካፍለውናል። በቁምነገር መሃል ፈገግ የሚያስኙ ቀልዶችን ጣል ማድረግ የሚወዱትን የጄኔራል ሣምሶንን ስሜት በሚገባቸው ቋንቋ እየኮረኮሩ መረጋጋትን በቀውጢው ሰዓት ላይ ለማስፈን ያደርጉ የነበረው ጥረት የሚደነቅ ነበር።

የዚህ መጽሃፍ ደራሲ የዋሉባቸውን የጦር ሜዳና የሥራ አካባቢዎች ከራሳቸው ገጠመኝ አኳያ በመጻፋቸው ምክንያት ሁሉንም ጀግናና ሁኔታ በዝርዝር ማውሳት እንደማይቻላቸው ግልጽ ነው። እናም በዚህ አጋጣሚ የምናነሳላቸው ሌሎች ብዙ ብዙ ጀግኖቻችንም በተለያዩ ጦር

ግምባርች እንደነበሩ ማስታወስ የግድ ይላል። የዚህ አስተያየት ጸሃፊ የጦር ሜዳ ጋዜጠኛ ሆኖ በዘመተበት ወቅት ያወቃቸውን አንዳንድ ጀግኖች ዛሬም በኩራት ያስታውሳቸዋል።

ሜ/ጄ. ረጋሣ ጅማ ባመራር ላይ፣ ተሰኔ 1970 ዓ.ም.

ሜጀር ጄኔራል ረጋሣ ጅማና ብርጋዴር ጄኔራል የማታ ምስክር ከብዙዎቹ ጀግና የጦር አዛዦች መካከል የሚመደቡና የዚህ ጽሁፍ አቅራቢ የሚያስታውሳቸው ናቸው። ጄኔራል ረጋሣ ጅማ አፈር ይቅለላቸውና (ያኔ ኮሎኔል) በ1970ዓ.ም. 501ኛ ግብረ ሃይልን ይዘው በትክል ድንጋይ በኩል ወደ ኤርትራ በዘመቱበት ጊዜ፣ የዚህ ጽሁፍ አቅራቢ የጋዜጠኞችን ቡድን እየመራ ይከተላቸው ነበር። እናም አንድ ቀን ጋሉጅን ለማጥቃት ባሰሳ መልክ ስንንቀሳቀስ፣ ገርገፍ የሚባለው ጅረት ላይ ስንደርስ፣ ጅብሃ መሽጎ ጠበቀን።

አጋጣሚ ሆኖ የጋዜጠኞቹ ቡድንና ጄኔራል ረጋሣ ከግምባር ቀደሙ አሳሽ ሃይል ጋር

ውስጡ ስለውብኛል። ወርቅ ላበደረ ጠጠር ሁኖ፣ እኚህ ጀግና በዘመነ ወያኔ/ኢሕአዴግ ሕይወታቸው በወህኒ ቤት አልፋለች።

ስለጄኔራል የማታ ምስክርም አብረዋቸው ከነበሩ የቅርብ ጓደኞቻቸውና፣ ኮሎኔል መንግሥቱ ካሉበት ከዚምባብዌ ሆነው በካሴት ካስደመጡት ንግግራቸው ብዙ ይሰማል። ሲፎክሩ “ኢጆሌ ባሌ...” ማለት ይቀናቸው የነበሩት ጄኔራል የማታ ምስክር ሽሬ የነበረው የወገን ጦር መሪ ነበሩ። ሻለቃ ማሞ በዚህ መጽሃፋቸው ላይ እንደተረኩት ሁሉ፣ የትግራይ የበላይ አስተዳዳሪና የጦሩ የበላይ አዛዥ የነበሩት መጋቢ ሃምሳ አለቃ ለገሠ አስፋው ከንፋስ ስልክ መኖሪያ ቤታቸው ተቀምጠው፣ የትግራይን ጦር በቀጭን ትእዛዝ (ወይም በሪሞት ኮንትሮል ልበለው?) ይመሩ ስለነበር፣ እነ ጄኔራል የማታ ምስክር የሳት እራት ሊሆኑ ትለዋል። (ገጽ 350) ከነለገሠ ይሰጥ በነበረው የሚሊቲሪ ሳይንስ እውቀትን ባላወቀው ጀበደኛ አመራር የሽሬው ጦር ተፈታ። ወያኔ ከፍተኛውን የድል አክሊል ተቀዳጀ። ይህንን መራራ እውነት ባይናቸው አይተው በሕሊናቸው መቀበል ያቃታቸው ቆራጡ ጀግና ጄኔራል የማታ እስከመጨረሻው ድረስ ቆርጦ ለመዋጋታና ለማለፍ ይወስናሉ። ወጊያውን

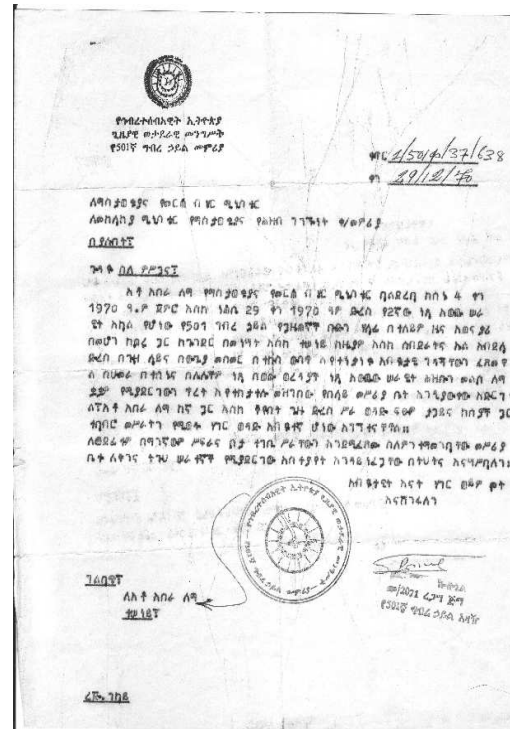
ዘጋቢው በጦር ግምባር የሬዲዮ ጋዜጠኝነት ግዳጅ ላይ፣ ተሰኔ 1970 ዓ.ም.

በገዛ ፈቃዱ ጥሎ የሚሸሸውን ጦር በየመንገዱ እያስቆመ፤ “ለሊኢትዮጵያ አምላክ... ወድቃ ስለተነሳችው ባንዲራ...” እያሉ ውዲቱን ባንዲራ እያነጠፉ ተማጸኑ። ብዙ ብዙ ተስፋ አስቆራጭና አሳዛኝ ምላሽ ተስፋ ከቆረጠው ተዋጊ ጦር ተሰጣቸው። የወገንን ጦር በዚህ ዓይነት የነለገሠ አስፋው መናኛ አመራር መፈታት ካጤኑ በኋላ ነበር፤ ያቺን ውድ ባንዲራ እንደተከናነቡ፤ ጄኔራል የማታ የቱምድርስን ጽዋ የጨለሙት።

ጸሃፊው የግንቦት 8 ቀን 1981 ዓ.ምቱ ኩዴታ ቁንጫ ስለነበሩት ስለ ሜጀር ጄኔራል መርአድ ንጉሤ ያላቸው በጎ አመለካከት፤ ዋንጫ ሞልቶ የሚፈስ ነው። ለሜጀር ጄኔራል መርአድ ንጉሤ ልዩ አክብሮት፤ አድናቆትና አተያይ አላቸው። እንዲህ ሲሉም ይገልጻቸዋል።

“ሜጀር ጄኔራል መርአድ ንጉሤ ለሃገርና ለሕዝብ ያላቸውን ፍቅር፤ ሃቀኝነታቸውን፤ ጠንካራ አቋማቸውን፤ ጥሩ አድማጭነታቸውን፤ ታጋሽነታቸውንና መካሪነታቸውን ሳይ ከመጽሃፍ ካነበብኩትና ባፈታሪክ ሲነገር ከምስማው በቀድሞ

ዘመን ከነበሩት የኢትዮጵያ መሪዎችና አርበኞች አንጂ በዘመናችን ከሚገኘው ትውልድ ጋር የሚደመሩ አይመስለኝም ነበር።” (ገጽ 356) ሲሉ እጅግ የላቀ አድናቆታቸውን ለኒህ ስመ ጥር የጦር ገበሬ ይገልጹላቸዋል።

በተለይም ይህንኑ ያልታደለ የግንቦት 8 መፈንቅለ መንግሥት ገና በጅምሩ ባጭር ያስቀሩትን ትኩሉን ጄኔራል አበራን ጸሓፊው እየኮነ፤ የሜጀር ጄኔራል መርድ ንጉሤንና የትግል ጓዳቸውን የብ/ጄኔራል አምሃ ደስታን የመጨረሻ የሕልፈት ምስጥር ያወሱናል። ሁለቱ ምርጥ ጄኔራሎች ሁሉም ነገር ከተበለሸሸና እጨካኝ መንግሥቱ ኃይለ ማርያም እጅ መግባታቸው የማይቀር መሆኑን ሲረዱ በራሳቸው ላይ የወሰዱትን እርምጃ ይተርካሉ።

የልዩ ጥበቃ ብርጌድ አሳሽ ጦር ሁለቱ የጄኔራሎች ወደ ነበሩበት ቢሮ ሲደርስ፤ ለየት ያለ ያሟሟት ሁኔታ ነበር ያስተዋለው። ሁለቱ ጀግኖች በኢትዮጵያ ባንዲራ እንደተጠቀለሉ እራሳቸውን በራሳቸው አጥፍተው ነበር ያገኙዋቸው።

በሌላ በኩል ደግሞ አሥመራ ላይ በጎጄኔራል ደምሴ ቡልቶ ላይ የደረሰውን አስቃቂ ጭፍጨፋ እኒህ ጸሃፊ በሰላ ብእራቸው አሳምረው ገልጸውታል ። በዘመቻ መምሪያው ንቁ ባልደረብነታቸው ይደርሳቸው የነበሩትን ትኩስ መረጃዎች ተንተርሰው ያን አስቃቂ የ102ኛ አየር ወለድ መቅሰፍት ተርከውታል። “ሠራዊቱ አዛዦችንና ከፍተኛ መኮንኖችን በአስቃቂ ሁኔታ ከገደለ በኋላ፤ አስከሬናቸውን በመኪና እየጎተተና አደባባይ ላይ እያነጠፈ፤ በመፈንጠዝ የአውሬነት ባህሪያ አሳይቷል።” (ገጽ 417) ሲሉ ተችተውታል። ብ/ጄኔራል ታደሰ ተሰማን አምስኪን ቤተሰቦቻቸው ፊት የረሸናቸው ያየር ወለዱ ጀብደኛ ምን ዓይነት ሕሊና እንደፈጠረበት ቆም ብሎ እራሱን ላንዲት ደቂቃ ጠይቆ ይሆን? ማለታችንም አይቀርም።

ባጠቃላይም አገሪቱ በግማሽ ምእተ ዓመት ውስጥ ካፈራቻቸው ታላላቅ የጦር ሰዎች መካከል በዚህ መፈንቅለ መንግሥት ጦስ 39 ጄኔራል መኮንኖች፤ አንድ ሪር አድሚራል፤ አርባ

ከኮሎኔል አስከ ሻለቃ ማእርግ ያሉ ከፍተኛ መኮንኖች፤ ስድሳ አራት ከዚያ በታች ያሉ መስመራዊ መኮንኖች ማለትም በድምሩ 140 መኮንኖች ጭዳ መሆናቸውን ደራሲው አስምረውበታል።

የደርግ ነገር ሲያልቅ አያምር መሆኑን የሚተርኩልን አኒሁ መኮንን፤ የኮሎኔል መንግሥቱን አሳፋሪ ፍርጠጣ፤ የለገሠ አስፋውን ዓይነት ያህያ ነጂ ገበሬ ተማሰሎ የመሰወር ሙከራ፤ የነአሥር አለቃ ግርማ አየለ (የደርግ አባል) ዓይነት የጦሩን ገንዘብ ይዞ ዓይነት ኩብለላ ሙከራና የመሳሰሉት ገጠመኞች ሁሉ በአውነታ ገጽታቸው ተሰለዋል። ሲሮጡ የታጠቁት ሲሮጡ ይፈታል ዓይነት የሆነው የደርግ ጣፋጭ የሥልጣን ጥማት ዘመን ተጀምሮ አስከ ጭርሱ በደምና በሃዘን እንደጨቀየ መፈጸሙን ሻለቃ ማሞ አድምቀው አሳይተዋል።

በኤርትራ የነበረው ያ በብዙ መቶ ሺ የሚቆጠር ጦር ተፈቶ ሲበተን፤ የደረሰው አልቂት ደሞ በውጊያ ላይ ካለቀው የላቀና የግፍ ግፍ ግፍ... በሻቢያ የተፈጸመበት እንደነበር ደራሲው በዚህ ሥራቸው ላይ አየነቀሱ አሳይተዋል። አንድ አብሪተኛ የሻቢያ ወታደር በምርኮኛው የወገን ወታደር ላይ አፊቱ ላይ ሲተፋበት፤ መደፈሩን ከሞት የቆጠረው ጀግና የሻቢያውን ወታደር የራሱን የጅ ሶምብ ነጥቆ በመወርወር ይገለውና ይበቀለዋል። ያንን ያስተዋለው ጠላት በምርኮኝነት የያዛቸውን ከአንድ ሺህ በላይ የወገን ጦር ባንድ ጉድጓድ ውስጥ ሰብሰቦ፤ አስቃቂ ጭፍጨፋ በማካሄድ ትውልድ ይቅር የማይለው ግፍ መፈጸሙን ደራሲው ገልጸዋል። ከዚህ ርሽና አምልጠዋል የተባሉትን ደግሞ የገቡበት ገብተው በመልቀም፤ ራቁታቸውን እያቆሙ ለከብት ጠባቂ አረኞች የኢላማ ተኮስ መለማመጃ እንዳደረጉባቸው የዘመቻ መምሪያው አንጋፋ መኮንን ሻለቃ ማሞ በቁጭት ይገልጹታል። ድርጊቱ ከዓለም አቀፍ የምርኮኛ አያያዝ ሕግ ውጭ የተፈጸመ የጦር ወንጀለኝነት እንደሆነም አመልክተዋል። (ገጽ 473) እነ አይተ ኢሳይያስ አፈወርቂ የነሜሎሶቪችን፤ የነቻርለስ ቴይለርንና የነአልበርን ዓለም አቀፍ የዘር ማጥፋት ወንጀል ችሎት የማይገቡበት አንዳችም ምክንያት እንደሌለ ማስተዋል የሚያዳግት አይመስልም።

ኤርትራ ውስጥ ከመደበኛ ጦርነቱ ውጭ ደም በጠማቸው የሻቢያና የጀብሃ አውሬዎች ከሰብአዊ ርህራሄ ውጭ ያለቁት ምርኮኞች ታሪክ እጅግ የሚዘግንን ነው። የኢዲዩ ታጋይ የነበሩት ግደይ ባሕሪሹም “አሞራው” በተሰኘው መጽሐፋቸው ላይ የገለጹትን ያይን ምስክርነት ያነበበ ሁሉ፤ ያንን ትውልድ አስጠያቂ የሻቢያና የጀብሃ የግፍ ግፍ በዝርዝር ማስተዋል ይችላል። በሣህል በረሃ ውስጥ የታገቱ ምርኮኛ ወታደሮች በቁማቸው እንዴት የሞትን ሞት ባንድ ምሽግ ውስጥ ቁጭ ብለው እንደሚያስተናግዱት ደራሲው አሳምረው ገልጸውታል። መጀመሪያ ያለ ምግብና ውሃ የቀን ሃሩርና የሌሊት ቁር የሰውን ልጅ ለሳምንታት ብሎም ለወራት በቁሙ በልቶት ይጨርሰዋል። ይህም ሂደት አለው። ያልታደለው ምርኮኛ በቁም እንደጨው እየሟሟ መሄዱ በየቀኑ ይቀጥላል። ቀጥሎም ነፍስ ሳትወጣ ጆፌ አሞራ እየመጣ አይንን አስቀድሞ መጓጎጥ ይጀምራል። እራሱን ካሞራው መከላከል የማይችለው በሞት አፋፍ ላይ የሚገኘው ምርኮኛ በቁሙ እንዲህ እየተበላ ወደ መጨረሻው በድንነት ይሸጋገራል። አጠገቡ ተኝቶ እለተ ሞቱን የሚጠባበቀው ሌላው ምርኮኛ ወገኑ ሁሉ፤ የሟች ጓዱን አስከሬን መቅበር ወይም ማግለል አቅቶት፤ ናላን የሚያዘረውን የተበላሽ አስከሬን ሽታ እየታጠኑ እሱም ፈጣን የሞት ጥሪውን እያቃሰተ ይጠባበቃል። እናም በዚያች የኤርትራ ምድር ላይ የታየው ግፍ ተሰፍሮ ተሰፍሮ የማያልቅ ነውና ለተጨማሪ ትኳሪ “አሞራው”ን አፈላልጎ ማንበቡ ከተራ ፕሮፓጋንዳ የራቀ ጥሩ ግንዛቤን ያስጨብጣል።

የዚህ መጣጥፍ አቅራቢም ያይን ምስክር የነበረበትን አንድ አስቃቂ የጅምላ ጭፍጨፋ ታሪክ ሁሌም ያስታውሳል። 501ኛው ግብረ ሃይል የጀብሃን ወንበደ እንደ ቅጠል አርገፎ በ1970 ዓ.ም ሀምሌ ወር ላይ ተሰነይን ሲቆጣጠር፤ የጠበቀን መርዶ ቀላል አልነበረም። እንደ ነገ

አሊጊደርን አጥቅተን ልንይዝ ስንዘጋጅ፤ ሌሊቱን ጀብሃ ለሰባት ዓመታት ያህል አስሮ በረሃብና በከባድ ሥራ ያስቃያቸው የነበሩትን 300 የወገን ጦር ምርኮኞችን እጅግ አረመኔያዊ በሆነ መንገድ፤ አስቃቂ ጭፍጨፋ ፈጽሞባቸው ነበር የፈረጠጠው። ሁለት በተአምር ከጅማላው ጭፍጨፋ ያመለጡ ወታደሮች ከአስራ አምስት ቀናት የረሃብ፤ የጥማትና የእንግልት የኤሊ ጉዞ በኋላ የወገን ጦር ወዳለበት ወደ ተሰነይ መጥተው (15 ኪ.ሜ. በአስራ አምስት ቀን!!!) ሊያረዱን የቻሉት። በሥፍራው ለነበርነው ጋዜጠኞችም ዝርዝር ሁኔታውን የገለጹልን እንዲህ እያሉ ነበር።

”ምሽቱን ከታሰርንበት የቆርቆሮ መጋዘን ቤት መጡና፤ የወገኖቻችሁ ጦር ስለመጣ ልናስረክባችሁ ፈልገናልና ቶሎ ቶሎ ጓዛችሁን ሽክፋና በስልፍ ውጤ አሉን። እውነት መስሎን እንደ ባልዲጃ አድርገን የምንጠቀምበትን የሰሌን አቁማዳችንን በየትከሻን አንግባን፤ በአጋም እሾህ የታጠረውን ግቢ ልንወጣ ስንል አንድ ትእዛዝ ሰጡን። በረባሶ ጨማችሁን በሙሉ አውልቁና አስቀምጡ አሉን። ምክንያቱ ባይገባንም ወደ ወገኖቻችን የምንሄድ በመሆናችን ባይ እግር መቅረታችን ቅር ሳይለን አወለቅንናወደ መሩን ተጓዝን። ከዚያም ባራቶሎ የተባለው ኢጣሊያናዊ ከበርቱ አሊጊደር ላይ ለጥጥ መስኖ ልማቱ ውሃ ለመሳብ ወዳስቆፈረው ሰፊና ጥልቅ ቦይ (ካናል) እንደተሰለፍን አስገቡን። ከዚያም በረድፍ አስገብተውን ሲጨርሱ፤ ከቦቹ አፋፍ ላይ ሆነው ከበቡንና በመትረየስ ከግራን ከቀኝ አጨዱን። ዋይታና እሪታው ላንዲት ቅስበት ብቻ ነበር። በየወድቅንበት አሽለብን። ግን በዚህ አላበቁም። ነፍሱ ያልወጣችውን እየመረመሩ በማጣሪያ ተኩስ አጠናቀቁን። አሁንም ደሞ አላበቁም። ቤንዚን አመጠና ከዳር እዳ በላያችን ላይ ካርከፈከፋ በኋላ እሳት ለቀውብን እየፎከሩና እየተሳሳቁ ጥለውን ሄዱ። ሁለታችን በወታደራዊ ስልት የሞትን መስለን እርስችንን በመደበቅ አንዳችን ቆስለን አንዳችን ምንም ጥይት ሳይነካን ነፍሳችንንንማትረፍ ቸለናል።” ነበር ያሉን።

በኮሎኔል ረጋሣ ጅማ ትእዛዝ፤ የጋዜጠኞቹ ቡድን (እኔ ከኢትዮጵያ ሬዲዮ፤ የመ/አለቃ አበራ ፋጡሌ ሺዲዮ ቀራጭ ከመከላከያ፤ ያሥር አለቃ እንግዳ ፎቶ ግራፍ አንሺ ከመከላከያ፤ በኋላ ግዳጅ ላይ እያለ በሄሊኮፕተር አደጋ የተሰዋ) ይህ አሳዛኝና የፈረ በትር ጭፍጨፋ ወደ ተፈጸመበት የመስኖው ጥልቅና ሰፊ ቦይ አንድ የመቶ ጦርና ሁለቱን በሕይወት የተረፉትን ምርኮኞች ይዘን ተጓዝን። ለማየትም ለመጠጋትም የሚዘገንንና የሚቀፍ አስቃቂ ትእይንት ነበር የጠበቀን። ምርኮኞቹ በእሳት ተንጨርጭረው አረው ከሰለው ዶግ አመድ ሆነው ነበር ያለፉት። ከጥይቱ ይልቅ እሳቱ ይበልጥ እንደጎዳቸው ከሚታየው ያካል እንቅስቃሴ ገጽታ ማስተዋል ይቻል ነበር። ሁላችንም የምናየውን ማመን ተስኖን በእምባና በብስጭት የውስጣችንን ስሜት ለመግለጽ ታገልን። ግን ከቶም ከቶም ሊወጣልን አልቻለም። ዛሬም ድረስ ያ አስቃቂ ትእይንት እየተመላለሰ የሕሊናዬን ጓዳ ያንኳኳል።

ምርኮኞችን በንዲህ ዓይነት መንገድ ከሚያስተናግድ አረመኔ ጠላት ጋር ነበር ያ የወገን ጦር ከሠላሣ ዓመታት በላይ በኤርትራ በረሃ ውስጥ ሲቃጠል የኖረው። እንዳትምቲ ከሦስት ወራት በላይ የቃረምኳቸው የጦር ግምባር ትዝታዎቹ የኪስ ማስታወሻ ግዳጄን ፈጽሜ ልመለስ ጥቂት ቀናት ሲቀሩኝ ባልታወቀ ሰዎችና ዘዴ ተመንትፎብኛል። የሰረቀኝን ነፍሱን አይማረውና የጦር ግምባር የየአለቱን ዝርዝር ሁኔታ እመዘግብበት የነበረኝ እንደጠፋ ቀርቷል። ለነገሩ እንኳን በሱ ያለፈልህ ነበር ያሉኝ ደጉና ርህሩሁ የያዘው ኮሎኔል የኋለው ሜ/ጄኔራል ረጋሣ ጅማ። ይቺ የማጽናኛ ቃላቸው የዋዛ አልነበረችም። ከወታደራዊ የደህንነት ክፍሉ ያገኙት ጥቆማ በሕይወቱ የመጣ ጉዳይ ነበርና ነው። ወዳጅና ጠላት ባለየበትና አንዳንዴም ተመሳስሎው ባየለበት ሠዓትና ስፍራ ድንገት ስለባ መሆንም አለ። የሚዲያን ኃይልነት አንግቦ፤ በጦር ሜዳ ላይ መገዘጥ የልማት ዜናን እንደመሥራት የሚቀል አይደለም። አንድ የኦፕሬሽን ስህተት ተፈጽሞ ጉዳት በደረሰ ቁጥር፤ ጋዜጠኛውም “ለምን ይህ ውጊያ ውጤቱ የተበላሸ ሆነ?” ብሎ መጠየቁን አይተው፤ መላሹም ይህን ዜና ለበላይ በላይ ልኮ ሊያስጨልፈኝ ነው ብሎ መስጋቱን አይተው!... ተጠያቂው መላሽ የክፍለ ጦር፤ ያለያም የብርጌድ፤ ያለያም የሻለቃ፤ ያለያም የሻምበል፤ ያለያም የመቶ ጦር አዛዥ ሊሆን ይችላል። ከጥይት ባርቆ ነው ዓይነት

የግድያ ሴራ በጊዜ ነቅተው ነፍሴን የታደጉትን ሜ/ጄኔራል ረጋሣ ጅማን ሁሌም ሳመስግናቸው እኖራለሁ። ላንድ ወር ያህል የሌሊት መኝታዬን አድራሻ ከብርጌድ ብርጌድ እየቀያየርኩ አይፋና ዚል ስር ተድብቆ መተኛት ከሳቸው በምስጢር የተሰጠኝ አባታዊ መመሪያ ነበር። ተጠቀምኩበት። እናም አመለጥኩበት። አንድ ቀን ዝርዝሩን የማቀርብበትንም አጋጣሚ እናፍቃለሁ።

አሁን ወደ ዋናው ርዕስ ጉዳዬ ልመለስ። ከሻለቃ ማሞ ሥራ ጋር መልሼም ላጨባብጣችሁ። “እናም በ1982/1983 ዓ.ም. ከዚያ ሁሉ ርሸና፤ ስደትና እንክርት ተርፎ ወደ መሃል አገር የተመለሰው ሠራዊት የት ገባ? ምንስ ዓይነት አቀባበል ጠበቀው?” ብለን ደሞ ዓዳችንን መፈትሽ የግድ ይለናል። መተኪያ ለሌላት እናት አገር ብሄራዊ አንድነትና ልእልና ሲታገል ቆይቶ ባመራር እጦት ምክንያት ሽንፈትን ተቀብሎ ወደ መሃል አገር የተመለሰው ሠራዊት የሚቀበለውም የሚያስተናግደውም ወገን አልነበረውም። ይልቅስ በወያኔ/ኢሕአዴግ ሌላ አዲስ አጠራር ተነጉቶለት “የደርግ ወታደር” በሚል ቅጽል ስም ተገፋ፤ ፊት ተነሳ፤ ተሰቃዩ። ከቤት ከንብረቱ ተፈናቅሎ እንደወጣ ቀረ። በወገኖቹ ፊት ተዋርዶ፤ በእናት አገሩ ምድር እምብርት ላይ ተቀመጠ፤ የሳስቲክ ቤት ኑሮ እንኳን አጥጦበት ያላንዳች መጠለያ ክረምት ከበጋን አስተናገደ። የጀግናው ሚሊሺያ አሊ በርኬ አይነት ብርቅ ልጆች በእስር፤ በልመናና በጎዳና ተዳዳሪነት ብዙ ተሰቃይተዋል። ሻለቃ ማሞም በዚህ በሳል ሥራቸው ውስጥ ይህን ጉዳይ ሳሳ ባለ መልኩ ማመልከታቸው አልቀረም። ሆኖም ወያኔ/ኢሕአዴግ ነባሩን የኢትዮጵያን ሠራዊት አዲስ አበባ ጎዳና ላይ ለማኝ ስለማድረጉ ብዙ ሊሉን የሚችሉበት ነጥብ ነበራቸው እንላለን። ይህም ለፕሮፓጋንዳ ጠቀሜታው ሳይሆን በኢልቦለድ ጠባዩ እውነትን ስለ እውነት መመስከር ግድ ስለሚል ነው። ኢልቦለድ አካፋን አካፋ፤ ዶማን ዶማ እንዲል ቀደም ሲል መግቢያው ላይ ያመለከትነው ለዚህ ስንል ነው። እናም ሻለቃ ካስተዋሉትና ከተገነዘቡት ልምዳቸው በመነሳት በዚህና በመሰል ነጥቦች ዙሪያ ቀጣይ ሥራቸውን ሳንናፍቅ አንቀርም።

አሁን መጣጥፌን ልቋጭ ነው። ስቋጭ ደሞ የሻለቃ ማሞን የሥራቸውን ማጠንጠኛ አንድ ድንቅ ሃረግ እዋሳቸዋለሁ። “ጦርነትና የአእምሮ ቅርስ” ከሚለው ንኡስ ርዕስ ውስጥ የጠቀሳል።

“...በፍልሚያ አውድማ እየተዋጉና የሞትን ጠረን እያሸተቱ ማለፍ ለጊዜው ባይታወቅም፤ ካለፈ በኋላ ግን ስለ ጦርነት ባሰቡ ጊዜ ያ የሞት ጠረን ያ የአስከሬን ክርፋት በአፍና ባፍንጫ ይገባና መድረሻ ያሳጣል። ናላ ያዞራል... ያኔም ሕይወት ህልም ወይም ቅዠት ትሆንበታለች...” ሲሉ ሰቆቃውን ገልጸውታል። እኛም እሳቸውና እሳቸውን የመሳሰሉ የጦር ገበሬዎች በእንዲህ ዓይነት አስቃቂ ትዝታ ውስጥ ሕይወታቸው ተቀስፋ እንደምትቃትት ለመረዳት አያዳግተንም። ጽናቱን ከመመኘት በላይ ግን፤ ምን ማለት ይቻላል? ምንም! ምንም! “ኦሮማይ!...” ነው ያለው ጋሽ በዓሉ? አዎን አበቃ፤ አለቀ፤ ደቀቀ።

ablemma@gmail.com